

§ 135 Revidera kollektändamålen

TOMMY ERIKSSON:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Utskottet bedömer att det inom ramen för nuvarande regler finns möjlighet att välja kollektändamål som svarar mot motionärens önskemål. Vi vill också upprepa vad som satsas i Ekonomi- och egendomsutskottets betänkande 2005:3, där utskottet räknar med att Kyrkostyrelsen bevakar utvecklingen och tar initiativ till nödvändiga förändringar.

Vi menar alltså att det inte behövs några ändringar i regelverket och föreslår att motion 2010:15 avslås.

DAN SARKAR:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Jag yrkar bifall till min motion 2010:15.

Tänk er församlingar med massor av barn i gudstjänsterna och då inte bara på familjegudstjänsterna. Tänk er församlingar som har massor av ungdomar engagerade i ungdomsgrupper, i konfirmandverksamhet, i pannkakskyrkor, och som dessutom går regelbundet i kyrkan. Tänk er församlingar med familjer, medelålders och gamla som regelbundet går i kyrkan, men som också är engagerade i kyrkoråd och som kyrkvårdar, i alfagrupper, i diakoni, i hembesök, i att gå hem med soppa till ensamma och så vidare. Det här är verklighet på många håll.

De här församlingarna finns i Svenska kyrkan. Inte alla, det är jag mycket medveten om, men många av dem som bär upp Svenska kyrkans gudstjänstliv är dessutom engagerade i väckelserörelser som hör till Svenska kyrkans tradition, för att nu använda ett uttryck som inte minst Läronämnden tycker om att använda. Oasrörelsen, Credo, Evangelisk Luthersk Mission, Arbetsgruppen kyrklig förnyelse och så vidare samlar tusentals engagerade kristna i Svenska kyrkan på sina läger. Det här skulle kunna bli en verklighet för ännu fler församlingar om de här rörelserna får ökat stöd, så att de kan etableras på ännu fler ställen. Redan nu får de församlingskollekt från många församlingar som uppskattar deras arbete, men de skulle kunna bli till välsignelse för alla församlingar i Svenska kyrkan. De kan vara med och vända rörelsen för Svenska kyrkan från avveckling till positiv utveckling. Tänk er en kyrka som med glädje stöder dem som bär hennes gudstjänstliv och ser det som en tillväxtinvestering att göra det. Det kan bli verklighet. Tack.

TORBJÖRN LINDAHL:

Ordförande! Frågan om kollekterna återkommer då och då och har också varit uppe för några år sedan. Det som brukar diskuteras när det gäller kollekterna är dels önskemål om att också andra kollektmottagare ska kunna komma i fråga, precis som önskas i den här aktuella motionen, 2010:15. Dels diskussioner om att det borde vara färre fastställda rikskollekter så att församlingarna fick större frihet att välja sina egna kollektändamål. Personligen tror jag att vi kanske går mot en utveckling där de fastställda kollekterna blir färre. Utskottet antyder ju också att Kyrkostyrelsen inte alltid utnyttjar det maximala antalet rikskollekter som man har möjlighet att göra. Jag tror vi går mot en utveckling där församlingarna kommer att få en större frihet i den här frågan.

Nu säger utskottet om just de konkreta förslagen som finns i motionen att det allmänna regelverk som finns ger möjlighet att välja kollektändamål som svarar mot motionärens önskemål. Den möjligheten finns säkert, eftersom ett regelverk inte kan vara detaljerat utan ganska allmänt hållet. Det innebär att det finns möjlighet till bedömningar, som utskottet också säger. Nu är frågan varför detta inte sker. Om möjlighet finns, varför sker det inte då att vissa rörelser som borde

kunna vara uppskattade och värderade i Svenska kyrkan ändå ganska konsekvent hålls utanför riksskollektmöjligheten? Frågan är om det trots allt finns någon form av uttaland, oskriven men likväl ytterst verksam regel eller norm som styr vad som kan få riksskollekt eller inte. Om man ska använda ett uttryck från ett tidigare inlägg i en annan debatt kanske det är så att det finns någon våt filt som läggs över många frågor i Svenska kyrkan. Jag brukar hellre uppe i Luleå använda uttrycket en blöt rysk pälsmössa, men i alla fall.

Jag har inget yrkande. Man kan i vart fall vädja till Kyrkostyrelsen och dess ledamöter att fundera över vilken den uttalande men ytterst verksamma normen egentligen är som trots allt styr kollektändamålen, och eventuellt även ifrågasätta den normen. Tack.

JOHAN CARLSSON:

Herr ordförande! Jag har inte heller något yrkande. Jag förstår utskottets argumentation kring att möjligheterna redan finns inom dagens regler.

Däremot delar jag helt motionärens kritik mot Kyrkostyrelsen. Jag tycker att vi ändå har rätt många riksskollekter. Även om man skriver i utskottsbetänkandet att man ofta ägnar sig åt internationellt katastrofarbete, vilket självklart är viktigt, använder vi ändå vid ett tiotal tillfällen våra riksskollekter till att ge pengar till inomkyrkliga eller ekumeniska rörelser av olika slag. Då tror jag det vore en väldigt bra markering att man någon gång, och det kan gärna variera över åren, också hyste uppskattning för dessa rörelser, som kanske inte är i kyrkans huvudfåra men ändå spelar väldigt stor roll. Det vore bra att visa en uppskattning för den karismatiska glädje som Oasrörelsen bär på, att visa uppskattning för den liturgiska gudstjänstförnyelse som Arbetsgruppen Kyrklig Förnyelse betyder för Svenska kyrkan och så vidare, och så vidare. Jag tror att de här rörelserna är viktiga för vår kyrka, även om alla inte känner sig hemma där, och då har vi möjligheter att visa det med riksskollekter.

Jag skickar en uppmaning till Kyrkostyrelsen att vara mer inkluderande, mer öppna, också för dessa rörelser som betyder väldigt mycket. Jag har inget yrkande.